

Ministerstvo životního prostředí
České republiky

PID:

ODESÍLATEL:

Ing. Libor Ježek
náměstek ministra – státní tajemník,
pověřen řízením sekce úřadu
ministerstva
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65
100 10 Praha 10

ADRESÁT:

Ing. Milan Urban
předseda hospodářského výboru
Sněmovní 4
118 26 Praha 1

V Praze dne 17. května 2012
Č.j.: 38477
Vyřizuje Mgr. Lukáš Záruba
Spis.zn.:

Věc: Stanovisko Ministerstva životního prostředí (MŽP) k pozměňovacím návrhům uplatněným k novele stavebního zákona

Vážený pane předsedo,

Vámi řízený výbor v současné době projednává rozsáhlou novelu stavebního zákona (sněmovní tisk 57). Některé pozměňovací návrhy, které byly v průběhu jednání výboru uplatněny, se vztahují k právní úpravě, která je v gesci MŽP.

Z těchto důvodů si Vám jako podklad pro projednávání novely stavebního zákona na výboru dovoluji zaslat v příloze tabulku se stanoviskem MŽP k výše uvedeným pozměňovacím návrhům.

S úctou

Ministerstvo životního prostředí
České republiky

Na vědomí:

Ing. Miroslav Kalous
náměstek ministra pro územní a bytovou politiku
Ministerstvo pro místní rozvoj
Staroměstské náměstí 6
110 15 Praha 1

JUDr. Stanislav Polčák
předseda výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj
Sněmovní 4
118 26 Praha 1

Pozměňovací návrhy („PN“)

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a některé související návrhy

(sněmovní tisk 573/0)

včetně stanoviska MŽP

Autor PN	Obsah PN	Stanovisko MŽP
Poslanec M. Urban	Změna stavebního zákona - v § 109 písmeno g) se slova „a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí“ nahrazují slovy „pokud nebylo vedeno územní řízení“.	Nesouhlas - požadujeme zachovat ustanovení ve znění vládního návrhu předloženého Poslanecké sněmovně PČR (po zapracování doporučení LRV). Uvedený PN paušálně vylučuje možnost účasti dotčené veřejnosti ve stavebním řízení, pokud bylo (předtím) vedeno územní řízení. Úplné vyloučení dotčené veřejnosti z možnosti účasti ve stavebním řízení nelze připustit, jelikož o samotné stavební řízení (i po již provedeném územním řízení) může naplnit pojem rozhodování o environmentálních záležitostech, jež se má dle pravidel evropského práva odehrávat za účasti dotčené veřejnosti (viz čl. 6 tzv. Aarhuské úmluvy, resp. čl. 6 odst. 4 tzv. EIA směrnice¹),

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, která nahrazuje směrnici Rady 85/337/EHS

		- o většina podmínek stanoviska EIA pro fázi realizace stavby je zohledňována teprve ve stavebním řízení, - o taktéž dle názoru NSS jsou ve stavebním řízení řešeny otázky související s ochranou životního prostředí (zejména přírody a krajiny): <i>„Teprve ve stavebním řízení jsou s konečnou platností vypořádány mnohé námitky týkající se ochrany životního prostředí, které byly uplatněny již v územním řízení a nebyly v něm vyřešeny definitivním způsobem. Rovněž konkrétní podmínky provádění stavby, které se posuzují ve stavebním řízení, mohou mít významný vliv na životní prostředí.“</i> - o čl. 6 tzv. Aarhuské úmluvy je třeba vykládat tak, že účast dotčené veřejnosti nemusí být sice nutně zajištěna ve všech dílčích povolovacích řízeních ke konkrétnímu záměru, ale ve všech těch, která jsou z environmentálního hlediska relevantní a nejsou pouze zanedbatelného významu². Původní návrh MMR obsahoval podobný³ návrh na vyloučení účasti dotčené veřejnosti ze stavebního řízení. Na doporučení LRV však bylo od tohoto záměru upuštěno.
Poslanec M. Urban	Změna zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny - v § 5 odst. 1 se věta poslední nahrazuje větou: <i>„Při porušení těchto podmínek je orgán ochrany přírody oprávněn rušivou činností omezit stanovením závazných</i>	Nesouhlas Ustanovení je v praxi <u>aplikováno naprosto výjimečně a nečiní problémy</u> (v tom smyslu, že by vyvolávalo náklady podnikatelům). Jeho smyslem je (obdobně jako u § 66) předejít negativním důsledkům činností (ať už povolených či nikoliv), které by mohly mít fatální (a nevratný) vliv na lokální populace obecně chráněných

ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice 97/11/ES, směrnice 2003/35/ES a směrnice 2009/31/ES.

² Case Law of the Aarhus Convention Compliance Committee (2004-2011) – second edition.

³ Původní návrh MMR odeslaný do LRV počítal s úplnou eliminací účastenství dotčené veřejnosti na stavebním řízení, nyní předkládaný PN vylučuje dotčenou veřejnost z participace na stavebním řízení jen v případě, kdy předtím již bylo vedeno územní řízení.

	podmínek.“ Dosavadní body 1 a 2 se označují jako body 2 a 3. Zdůvodnění: Zákon o ochraně přírody a krajiny umožňuje při porušení obecné ochrany rostlin a živočichů rušivou činnost omezit nebo zakázat. Ustanovení umožňuje zakázat činnosti, pro které již bylo vydané platné pravomocné rozhodnutí. Navržené znění zajistí ochranu přírody omezením rušivé činnosti stanovením závazných podmínek.	živočichů/rostlin. Praktické se toto ustanovení ukázalo například u hromadného sběru hlemýžďů v některých lokalitách.
Poslanec M. Urban	Změna zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny - v § 66 zákona se doplní odstavce 2 <i>„(1) Orgán ochrany přírody je oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat.</i> <i>(2) Ustanovení odstavce 1 nelze uplatnit v případě již vydaného platného pravomocného rozhodnutí“.</i> Zdůvodnění: Zákon o ochraně přírody a krajiny ukládá orgánu ochrany přírody stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohlo způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat. Toto znění umožňuje zakázat činnosti, pro které již bylo vydané platné pravomocné rozhodnutí. Navrhuje se proto nové znění ustanovení, které zajistí jak ochranu přírody, tak realizaci již schválených činností.	Nesouhlas Z nově navrženého odstavce 2 není zřejmé, že se jedná (pouze) o rozhodnutí vydaná podle zákona č. 114/1992 Sb. <u>Takovou úpravou by byl zcela popřen smysl tohoto ustanovení, které je zásadním preventivním nástrojem v obecné i zvláštní ochraně přírody.</u> S ohledem na dynamiku přírodních procesů je nezbytné, aby orgán ochrany přírody mohl rušivou činnost omezit nebo zakázat, ať už je povolena či nikoliv. Tento smysl ustanovení byl opakovaně potvrzen judikaturou NSS. Návrh není ve shodě se závěry tzv. ekoauditu (usnesení vlády č. 157 ze dne 2. března 2011), kde je uvedeno, že ustanovení § 66 bude upraveno tak, aby byl zachován původní účel tohoto nástroje, zajištěna výjimečnost jeho použití a zajištění, aby § 66 nebylo možno aplikovat v případě, kdy předmětná činnost byla povolena podle zákona č. 114/1992 Sb. Lze souhlasit s doplněním nového odstavce 2 v § 66 v tomto znění: <i>„(2) Ustanovení odstavce 1 nelze uplatnit v případě již vydaného pravomocného rozhodnutí podle tohoto zákona v téže věci“.</i>
Poslanec M. Urban	Změna zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny - v § 70 se za odstavce 3 doplňují nové odstavce 4 a 5, které vč. poznámky pod	Nesouhlas Doplnění odstavce 4 i 5 je <u>nadbytečné</u> – totéž vyplývá ze stávající soudní judikatury (např. rozsudek NSS 7 As 2/2009 – 80: „je-li žalobcem ve správním soudnictví

	čarou č. 52 znějí: „(4) Občanská sdružení mohou ve správních řízeních, jichž se budou podle předchozích odstavců účastnit, vznášet pouze námitky týkající se zájmů ochrany přírody a krajiny chráněných podle tohoto zákona. Odvolání nebo rozklad proti vydanému správnímu rozhodnutí mohou občanská sdružení podat pouze z důvodů týkajících se věcně zájmů ochrany přírody a krajiny chráněných podle tohoto zákona. (5) Občanská sdružení se nemohou v řízeních o jejich, případně dle soudního řádu správního⁵²⁾, podaných žalobách proti vydaným správním rozhodnutím dovolávat ochrany jiných (veřejných subjektivních) práv, než ochrany svých práv účastníka řízení příslušejících jim dle příslušných právních předpisů, která byla dle tvrzení občanských sdružení v předmětném správním řízení porušena, včetně práva na řádné vypořádání jimi v předmětném správním řízení vznesených připomínek a námitek dle odstavce 4. ⁵²⁾ § 65 až 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.“	<i>občanské sdružení, jehož hlavním posláním je podle stanov ochrana přírody a krajiny, může úspěšně namítat nezákonnost rozhodnutí, avšak jen potud, tvrdí-li, že v řízení byla zkrácena jeho procesní práva“.)</i> Nadto dle rozsudku Soudního dvora EU C-115/2009 ve věci <i>Trianel</i> brání článek 10a tzv. EIA směrnice takové národní právní úpravě, která dotčené veřejnosti nepřiznává možnost uplatňovat před soudem v rámci žaloby proti rozhodnutí o povolení záměrů, jež „mohou mít významný vliv na životní prostředí“, porušení pravidla vyplývajícího z práva Unie, jehož cílem je ochrana životního prostředí, z toho důvodu, že toto pravidlo chrání pouze obecné zájmy, a nikoli zájmy jednotlivců. Konečně ustanovení čl. 9 odst. 2 a 4 Aarhuské úmluvy stanovují přístup k soudním nebo jiným řízením za účelem napadení <u>hmotné nebo procesní</u> zákonnosti rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením o účasti veřejnosti v článku 6 uvedené úmluvy. Stejný požadavek je formulován také v čl. 11 EIA směrnice.
Poslanec M. Urban	Změna zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí V § 23 odst. 9 se slova „<i>navazujících řízení</i>“ nahrazují slovy „<i>navazujícího řízení</i>“.	Nesouhlas <u>Nelze připustit z důvodů právních</u> - není jasné, o které jediné navazující řízení by se mělo jednat, - jak by byla řešena situace, pokud by prvním zahájeným řízením bylo řízení z environmentálního hlediska marginální, - další důvody (viz argumentace u prvního PN poslance M. Urbana), <u>ani z důvodů věcných</u> - podmínky ze stanoviska EIA jsou zpravidla určené a následně zohledněné v různých správních řízeních, nikoliv jen

		v řízení prvním.
Poslanec F. Sivera	Změna stavebního zákona - v § 109 písmeno f) (pozn.: předkladatel PN pravděpodobně zaměnil za písm. g)) ZNÍ: f) osoba, jejímž předmětem činnosti je ochrana veřejného zájmu podle zvláštního právního předpisu (dotčená veřejnost) za předpokladu, že její práva mohou být stavebním povolením přímo dotčena a které stavební úřad postavení účastníka přizná. To platí pouze v případech, kdy o otázkách souvisejících s ochranou veřejného zájmu, nebylo prokazatelně rozhodnuto v územním rozhodnutí. O tom, zda jsou splněny uvedené podmínky, rozhodne stavební úřad usnesením, postupem podle správního řádu.	Nesouhlas - požadujeme zachovat ustanovení ve znění vládního návrhu předloženého Poslanecké sněmovně PČR (po zapracování doporučení LRV): „g) osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí.“. PN představuje nezdařilý pokus vytvořit legální definici dosud nezavedeného pojmu <u>dotčená veřejnost</u>. Celá <u>formulace je velice nejasná</u>, dosti vágní a <u>nikoliv souladná s vymezením dotčené veřejnosti v Aarhuské úmluvě a EIA směrnici</u>. Účastenství se navíc přiznává pouze tehdy, připustí-li jej (bez stanovení kritérií) stavební úřad.
Poslanec F. Sivera	Změna zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny - v § 5 odst. 1 se věta poslední nahrazuje větou: „Při porušení těchto podmínek je orgán ochrany přírody oprávněn rušivou činnost omezit stanovením závazných podmínek.“ Dosavadní body 1 a 2 se označují jako body 2 a 3. Zdůvodnění: Zákon o ochraně přírody a krajiny umožňuje při porušení obecné ochrany rostlin a živočichů rušivou činnost omezit nebo zakázat. Ustanovení umožňuje zakázat činnosti, pro které již bylo vydané platné pravomocné rozhodnutí. Navržené znění zajistí ochranu přírody omezením rušivé činnosti stanovením	Nesouhlas <i>Viz výše totožná připomínka poslance M. Urbana.</i>

	závazných podmínek.	
Poslanec F. Sivera	Změna zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny - v § 66 zákona se doplní odstavec 2 <i>„(1) Orgán ochrany přírody je oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat.</i> <i>(2) Ustanovení odstavce 1 nelze uplatnit v případě již vydaného platného pravomocného rozhodnutí“.</i> Zdůvodnění: Zákon o ochraně přírody a krajiny ukládá orgánu ochrany přírody stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohlo způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat. Toto znění umožňuje zakázat činnosti, pro které již bylo vydané platné pravomocné rozhodnutí. Navrhuje se proto nové znění ustanovení, které zajistí jak ochranu přírody, tak realizaci již schválených činností.	Nesouhlas <i>Viz výše totožná připomínka poslance M. Urbana.</i>

Poslanec F. Sivera	Změna zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny - v § 70 odst. 1 se za slova „účasti občanů,“ vkládá slovo „zejména“ a slova „a dobrovolných sborů či aktivů“ se zrušují. - v § 70 odst. 2 se slova „státní správy“ nahrazují slovy „ochrany přírody“, slova „všech zamýšlených zásazích a“ se zrušují, slovo „při“ se nahrazuje slovy „podle tohoto zákona; v“ a slova „chráněné podle tohoto zákona“ se zrušují. - v § 70 odst. 3, větě první, se slovo „případech“ nahrazuje slovem „případě“, za slova „správního řízení“ se vkládají slova „podle tohoto zákona“, slovo „správním“ se zrušuje, za slovo „orgánem“ se vkládají slova „ochrany přírody“ a ve větě poslední se slovo „sdělení“ nahrazuje slovem „oznámení“. <u>Dále se navrhuje vložit do § 70 nové odstavce 4 a 5.</u> (4) Občanská sdružení mohou ve správních řízeních, jichž se budou podle předchozích odstavců účastnit, vznášet pouze námitky týkající se zájmů ochrany přírody a krajiny chráněných podle tohoto zákona. Odvolání nebo rozklad proti vydanému správnímu rozhodnutí mohou občanská sdružení podat pouze z důvodů týkajících se věcně zájmů ochrany přírody a krajiny chráněných podle tohoto zákona. (5) Občanská sdružení se nemohou v řízeních o jejich, případně dle soudního řádu správního 52), podaných žalobách proti vydaným správním rozhodnutím	Souhlas Nesouhlas – trváme na zachování vládního návrhu Pokud by došlo k této úpravě, dle které dotčená veřejnost bude mít možnost účastnit se (na základě zákona č. 114 /1992 Sb.) <u>pouze řízení podle tohoto zákona</u>, bylo by nutné zajistit úpravu § 23 odst. 9 zákona č.100/2001 Sb., jak bylo původně (před LRV) navrženo – tzn. vypuštění podmínky pod písm. b) (<i>zahrnutí vyjádření do stanoviska EIA</i>). V opačném případě by totiž byla zajištěna účast dotčené veřejnosti v navazujících řízeních jen v případech záměrů, ke kterým bylo vydáno stanovisko EIA. Nesouhlas Doplnění odstavce 4 i 5 je <u>nadbytečné</u> – totéž vyplývá ze stávající soudní judikatury (např. rozsudek NSS 7 As 2/2009 – 80: „<i>je-li žalobcem ve správním soudnictví občanské sdružení, jehož hlavním posláním je podle stanov ochrana přírody a krajiny, může úspěšně namítat nezákonnost rozhodnutí, avšak jen pokud, tvrdí-li, že v řízení byla zkrácena jeho procesní práva</i>“.) Nadto dle rozsudku Soudního dvora EU C-115/2009 ve věci <i>Trianel</i> brání článek 10a tzv. EIA směrnice takové národní právní úpravě, která dotčené veřejnosti nepřiznává možnost uplatňovat před soudem v rámci žaloby proti rozhodnutí o povolení záměrů, jež „mohou mít významný vliv na životní prostředí“, porušení pravidla vyplývajícího z práva Unie, jehož cílem je ochrana životního prostředí, z toho důvodu, že toto pravidlo chrání pouze obecné zájmy, a nikoli zájmy jednotlivců. Konečně ustanovení čl. 9 odst. 2 a 4 Aarhuské úmluvy stanovují přístup k soudním nebo jiným řízením za účelem
-------------------------------	---	---

	<i>dovolávat ochrany jiných (veřejných subjektivních) práv, než ochrany svých práv účastníka řízení příslušejících jim dle příslušných právních předpisů, která byla dle tvrzení občanských sdružení v předmětném správním řízení porušena, včetně práva na řádné vypořádání jimi v <u>předmětném správním řízení</u> vznesených připomínek a námitek dle odstavce 4.</i> 52) § 65 až 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.	napadení <u>hmotné nebo procesní</u> zákonnosti rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením o účasti veřejnosti v článku 6 uvedené úmluvy. Stejný požadavek je formulován také v čl. 11 EIA směrnice.
Poslanec F. Sivera	Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, se mění takto: 1. V příloze části B skupině faktorů B v charakteristice faktorů životního prostředí negativně ovlivněného odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu „Chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních a povrchových vod a ochranná pásma vodních zdrojů II. stupně“ se slovo „a“ nahrazuje čárkou. 2. V příloze části B skupina faktorů B charakteristika faktorů životního prostředí negativně ovlivněného odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu se slova „Ochranná pásma léčivých zdrojů a minerálních vod stolních vně ochranných pásem I. stupně nebo užších prozatímních ochranných pásem“ nahrazují slovy „Ochranná pásma I. stupně přírodních léčivých zdrojů, ochranná pásma I. stupně zdrojů přírodních minerálních vod“. 3. V příloze části B skupina faktorů C charakteristika faktorů životního prostředí negativně ovlivněného odnětím půdy ze zemědělského	Nesouhlas Navržené řešení je nesystémové. Novela zákona č. 334/1992 Sb. bude předložena vládě k projednání v měsíci červnu tohoto roku. Ta řeší věc systémově. Navržené řešení je vytrženo z kontextu. Nepřípustné z hlediska dalšího legislativního procesu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb. Legislativní proces, kdy by jednotlivé novely za sebou následovaly po dvou či třech měsících je chaotický a nevhodný. Celková novela zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu předkládaná MŽP řeší všechny koeficienty faktorů životního prostředí nově. Procesně lze novelu zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu označit jako tzv. <u>přílepek</u> (tj. případ, kdy novelizace zákona je součástí jiného zákona ve formálním smyslu, jehož obsah s novelizovaným zákonem nijak nesouvisí). V judikatuře Ústavního soudu byla nejednou konstatována <u>nevhodnost tzv. přílepků</u> – např. Pl. ÚS 77/06 ze dne 15. 2. 2007. V ní se mj. konstatuje, že <u>u tzv. přílepků absente požadavek předvídatelnosti zákona jako součást principu právního státu</u> a dále se konstatuje, že by vláda měla u tzv. komplexních pozměňovacích návrhů trvat

	půdního fondu se slova “Území mimo plochy určené platnou územně plánovací dokumentací k zástavbě nebo pro jiné urbanistické účely“ nahrazují slovy „Území mimo plochy určené územním plánem nebo regulačním plánem k zástavbě nebo pro jiné urbanistické funkce“. 4. V příloze části B skupina faktorů B charakteristika faktorů životního prostředí negativně ovlivněného odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu „Chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních a povrchových vod, ochranná pásma vodních zdrojů II. stupně“ a „Ochranná pásma I. stupně přírodních léčivých zdrojů, ochranná pásma I. stupně zdrojů přírodních minerálních vod“, ekologická váha vlivu se číslice „10“ nahrazuje číslicí „5“. 5. V příloze části B skupina faktorů C charakteristika faktorů životního prostředí negativně ovlivněného odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu “Území mimo plochy určené územním plánem nebo regulačním plánem k zástavbě nebo pro jiné urbanistické funkce“, ekologická váha vlivu se číslice „5“ nahrazuje číslicí „3“. 6. V příloze části B skupina faktorů D charakteristika faktorů životního prostředí negativně ovlivněného odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu „Chráněná ložisková území“, ekologická váha vlivu se číslice „5“ nahrazuje číslicí „3“. 7. V příloze části D bodu 2 se slova „jednotlivé odpovídající ekologické váhy sečte.“ nahrazují slovy „uplatní	na svém právu vyjádřit se k návrhu zákona podle čl. 44 Ústavy, protože ve skutečnosti jde o zastřenou novou zákonodárnou iniciativu. Ústavní soud dále konstatuje, že pozměňovacím návrhům <u>chybí důvodová zpráva, což značí zvýšené riziko libovůle</u>. Dále Ústavní soud konstatuje, že „velmi intenzivně je pocíťován nedostatek součinnosti mezi vládou a parlamentem v průběhu legislativního procesu v případě přijímání právních norem, které mají dopady na státní rozpočet. Je nepochybně odpovědností vlády dbát na dodržování státního rozpočtu jako klíčového nástroje vládnutí a má-li vláda této své povinnosti dostát, musí mít i účinné nástroje k tomu, aby zamezila subverzivnímu jednání parlamentu.“. Toto je právě případ pozměňovacího návrhu - připojené novely zákona č. 334/1992 Sb., kdy dochází k obcházení stanoviska Ministerstva financí. Ministerstvo financí je zásadně proti veškerým výjimkám z platby odvodů.
--	--	---

se nejvyšší určená ekologická váha ovlivnění. Je-li půda odnímána pro účely průmyslu a skladování na pozemcích, které tvoří souvislou plochu navazující na zastavěné území a jsou určeny územním nebo regulačním plánem k takovému účelu a jejich budoucí využití souvisí s využitím zastavěného území, ekologická váha vlivu skupiny faktorů B „Chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních a povrchových vod, ochranná pásma vodních zdrojů II. stupně“ v části B se nepoužije.“

8. V příloze části D bodu 3 se slova „nebo součtem těchto vah (bod 2.)“ zrušují.

Čl. XXI

Přechodná ustanovení

1. Řízení zahájená a pravomocně neskončená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Čl. XXII

ÚČINNOST

1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013 s výjimkou ustanovení části šestnácté čl. XX a XXI, které nabývají účinnosti patnáctým dnem ode dne jeho vyhlášení.

Odůvodnění:

Uvedené návrhy jsou částečným řešením situací, které znesnadňují rozšiřování podnikatelských aktivit v naší zemi. Konkrétně se jedná o případy, kdy prosperující společnosti získávají další zakázky, ale jejich realizaci brání nedostatek prostoru a proto urychleně potřebují stavebně rozšířit své kapacity. Rozšíření provozů je

	(v souvislosti s platnou legislativou) příliš finančně náročnou záležitostí. Problematiku má řešit MŽP připravovanou (rozsáhlou) novelou zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Neodhadnutelnost termínu jejího dokončení bohužel neodpovídá urgentnosti potřebám podnikatelské praxe. Návrh cílí především do úpravy koeficientů faktorů životního prostředí, které budou negativně ovlivněny odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu, jejichž prostřednictvím se vypočítává výše odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu. Současná výše odvodů byla razantně zvýšena zákonem č. 402/2010 Sb. jako reakce na rozšiřující se množství fotovoltaických elektráren. Problematika přílišného rozšíření fotovoltaiky se řešila jinými zákony a v současné době není aktuální. Dovolujeme i upozornit na to, že posílením dalších podnikatelských možností zejména silných a efektivně pracujících společností přinese do budoucna jistotu pracovních míst, zaměstnanosti, sociální jistoty a bezesporu mnohem jistější příjmy státního rozpočtu, se kterými je krátkodobý fiskální efekt daný současnou legislativní úpravou krátkozrakým řešením. Podstatou návrhu je: • snížení koeficientů za faktory životního prostředí (ve stejné výši jako navrhuje MŽP) • doplnění pravidla, že ekologická váha vlivu za CHOPAV se neuplatní při splnění 3 podmínek: ○ pozemky navazují na zastavěné území ○ odnětí pro účely zástavby v souladu s územním plánem ○ budoucí využití souvisí s využitím zastavěného území, na které dané pozemky navazují. Z důvodu aktuálnosti problému je potřeba řešit nastavení účinnosti. Pokud jde o změnu zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, navrhuje se účinnost 15 dní od vyhlášení.	
--	---	--

Poslanec F. Sivera	Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, se mění takto: 1. V § 11 odst. 3 se za písmeno c) vkládají nová písmena d) až e), která včetně poznámek pod čarou č. 28 a 29 znějí: <i>„d) stavby dopravní infrastruktury²⁸⁾ a stavby s nimi související,</i> <i>e) stavby přenosové soustavy a distribuční soustavy v elektroenergetice, přepravní soustavy a distribuční soustavy v plynárenství a soustavy zásobování tepelnou energií²⁹⁾, nebo“</i> 28) § 2 odst. 1 písm. k) bod 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). 29) § 2 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)“. Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno f). 2. V příloze části B skupině faktorů B v charakteristice faktorů životního prostředí negativně ovlivněného odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu „Chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních a povrchových vod a ochranná pásma vodních zdrojů II. stupně“ se slovo „a“ nahrazuje čárkou a v ekologické váze vlivu se číslice „10“ nahrazuje číslicí „5“. 3. V příloze části B skupina faktorů C v charakteristice faktorů životního prostředí negativně ovlivněného odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu se slova „Území mimo	Nesouhlas Úprava ohledně dopravní infrastruktury je předmětem rozporu s MD. Situace bude řešena systémově v novele zákona č. 334/1992 Sb., která bude předložena do vlády v červnu tohoto roku. Nutný je též konsens s MF, neboť se jedná o ekonomický nástroj (příjem státního rozpočtu) Ohledně staveb distribuční soustavy a přenosové soustavy – úprava byla předmětem rozporu s MPO, které od této připomínky ustoupilo. Byla vysvětlena nadbytečnost navrhovaného. Zákon tuto situaci dnes již řeší. Za úpravy provedené do 1 roku s rekultivací se odvozy neplatí (to plně pokrývá potřeby staveb soustav), stejně tak jako za trvalé úchytyvé patky vedení. Řeší novela – viz výše Řeší novela – viz výše
-------------------------------	---	---

	plochy určené platnou územně plánovací dokumentací k zástavbě nebo pro jiné urbanistické funkce“ nahrazují slovy „Území mimo plochy určené územním plánem nebo regulačním plánem k zástavbě nebo pro jiné urbanistické funkce“ a v ekologické váze vlivu se číslice „5“ nahrazuje číslicí „3“. 4. V příloze části D bodu 2 se slova „jednotlivé odpovídající ekologické váhy sečte“ nahrazují slovy „uplatní se nejvyšší určená ekologická váha ovlivnění. Je-li půda odnímána pro účely výroby a skladování nebo smíšené výrobní na pozemcích, které tvoří souvislou plochu navazující na zastavěné území využívané pro tyto účely, anebo se nacházejí v průmyslových zónách schválených vládou, a tyto pozemky jsou k takovému účelu určeny územním nebo regulačním plánem, ekologická váha vlivu skupiny faktorů B „Chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních a povrchových vod, ochranná pásma vodních zdrojů II. stupně“ v části B se nepoužije.“ 5. V příloze části D bodu 3 se slova „nebo součtem těchto vah (bod 2.)“ zrušují. Čl. XXI Přechodná ustanovení 1. Řízení zahájená a pravomocně neskonalá do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. 2. Čl. XX body 2 až 5 tohoto zákona pozbývají platnosti dnem 31.12.2016. Řízení zahájená ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a pravomocně neskonalá do dne pozbytí platnosti čl. XX body 2 až 5 tohoto zákona se dokončí podle právních předpisů ve znění před pozbytím	Degradace ekonomického nástroje ochrany zemědělské půdy, navíc špatně uchopeno, obtížně aplikovatelné ("smíšené výrobní"? "průmyslové zóny schválené vládou"?) Nesystémové. Systémově bude řešit novela – viz výše. Navíc nutný konsens s MF – jedná se o výrazné omezení příjmů státního rozpočtu Řeší novela – viz výše Navržené přechodné ustanovení je nesmyslné: Souhlasy do územních plánů (§ 5 odst. 2) a souhlasy s odnětím dle § 9, od kterých se výše odvodů odvíjí, neprobíhají v řízení, které končí "pravomocně". Nesmyslné je i časové omezení – je třeba rozlišovat jednotlivé body. Přijetím tohoto návrhu by v praxi nastal naprostý chaos v otázce, co, kdy, od kdy a do kdy platí.
--	---	--

	platnosti čl. XX body 2 až 5 tohoto zákona. Dosavadní část šestnáctou, čl. XX označit jako část sedmnáctou, čl. XXII, která zní: ČÁST SEDMNÁCTÁ ÚČINNOST Čl. XXII 1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013, s výjimkou ustanovení části šestnácté čl. XX a XXI, které nabývají účinnosti patnáctým dnem ode dne jeho vyhlášení. Odůvodnění: A. Obecně Předložený návrh řeší konkrétní problém se zvýšenými finančními náklady spojenými s výstavbou veřejně prospěšné infrastruktury a dále s rozšiřováním aktivit podnikatelských subjektů v České republice. Současná výše odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu byla nastavena zákonem č. 402/2010 Sb., který do té doby platné částky odvodů podstatně zvýšil (podle typu půd na 2 až 9 násobek). Tento zákon byl reakcí na překotnou výstavbu fotovoltaických elektráren a jejich umisťování na zemědělské půdě. Problém rozvoje fotovoltaiky byl mezitím však vyřešen jinými nástroji a zvýšení odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu se v převážné části budování fotovoltaických elektráren nedotklo. Namísto toho podstatně zasáhlo zcela jiné a legitimní podnikatelské i nepodnikatelské aktivity. Výše odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu tak v současné době postrádá opodstatnění a naopak vyvolává řadu konkrétních negativních důsledků. Především významně omezuje investiční výstavbu, výstavbu potřebné veřejně prospěšné infrastruktury, vytváření nových pracovních míst a regionální rozvoj. Současná úprava je ale nefunkční i z hlediska veřejných rozpočtů (rozpočtů obcí i státního rozpočtu), do nichž příjmy z odvodů směřují. Při současné excesivní výši odvodů je totiž celkový výnos z nich nižší, než by byl, pokud by odvody byly nastaveny v přiměřené výši. Na tom, že stávající výše odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu je excesivní a má významné celospolečensky negativní dopady, existuje široká shoda. Tuto problematiku má řešit komplexní novela zákona o ochraně zemědělského půdního fondu připravovaná Ministerstvem životního prostředí. Legislativní proces však v tomto směru pokračuje velmi pomalu a intenzita řešení tohoto problému tak výrazně neodpovídá naléhavosti problému. Předložený návrh je omezen jen na změny v nezbytně	K problematice tzv. přílepků – viz výše.
--	--	---

	nutném rozsahu a odstraňuje, resp. zmírňuje negativní dopady zákona č. 402/2010 Sb. pouze v případech, kde jsou nejvýrazněji pocíťovány a kde stávající výše odvodu za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu nemá věcné opodstatnění. Ostatní úpravy návrh ponechává na komplexní novele zákona připravené Ministerstvem životního prostředí. Případy, kde jsou nepřiměřenou mírou ochrany zemědělského půdního fondu dotčeny jiné celospolečenské zájmy a které návrh usiluje řešit, se týkají: staveb pro dopravu, staveb pro elektroenergetiku, plynárenství a teplárenství, staveb v průmyslových zónách. B. Jednotlivá opatření Návrh novely zahrnuje výstavbu infrastruktury mezi případy, pro které nejsou předepisovány odvody za trvale odnímanou půdu. <u>Stavby pro dopravu</u> Pokud jde o stavby dopravní infrastruktury, jedná se v řadě případů o investiční akce, kde investory jsou obce (např. cyklostezky apod.). Negativní dopad je umocněn i změnou poměru, kterým je výnos z odvodů rozdělen jeho příjemcům. V neposlední řadě náklady za odnětí ze zemědělského půdního fondu nejsou v dotačních titulech uznatelným výdajem, a tudíž přímo zatěžují veřejné rozpočty. Navrhovaná změna má dále zabránit neúčelnému, nadbytečnému a administrativně zatěžujícímu „přehazování“ finančních prostředků mezi veřejnými finančními zdroji, např. mezi SFDI, státním rozpočtem (kapitola MD) a rozpočty krajů a obcí, z nichž jsou např. stavby dopravní infrastruktury (nebo např. i cyklostezky) financovány, na straně jedné, a mezi státním rozpočtem, rozpočtem SFŽP a rozpočty obcí, do nichž plynou části z vybraných odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, na straně druhé. <u>Stavby pro elektroenergetiku, plynárenství a teplárenství</u> Návrh dále řeší další výstavbu a rozvoj přenosové soustavy a distribuční soustavy v oblasti elektroenergetiky, přepravní soustavy a distribuční soustavy v plynárenství a soustavy zásobování tepelnou energií, což je základní podmínkou pro jejich spolehlivý a bezpečný provoz a zajišťování dostatečné energie v příslušné kvalitě všem odběratelům v České republice. Výstavba a rozvoj zmíněných soustav je také podmínkou pro vznikající společnou evropskou propojenou soustavu a jedna z podmínek dalšího rozvoje obnovitelných zdrojů energie vyplývající přímo ze směrnice EP a Rady č. 2009/28/ES, o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES. <u>Průmyslové zóny</u> Návrh dále řeší případy faktické nemožnosti rozšiřování výrobních kapacit, zvláště v průmyslových zónách. V některých lokalitách jsou odvody v důsledku kombinace faktorů určujících jejich výši tak vysoké, že investiční výstavbu a rozvoj nových podnikatelských aktivit zcela znemožňují, neboť investice nemohou být při daném odvodovém zatížení rentabilní. Tento problém se týká především obsazování vybraných strategických průmyslových zón, kde zvýšená cena za odvod za odnětí půdy negativně ovlivňuje příchod	
--	--	--

	nových investic do těchto zón, jednak rozšiřování stávajících průmyslových zón (ploch zastavěných stavbami pro průmysl a skladování). V případě průmyslových zón, které byly vybudovány s podporou státních prostředků s cílem vytvoření nových pracovních příležitostí, je cílem změny zákona o ochraně zemědělského půdního fondu také ochrana investic státu, které by v případě nečinnosti byly zmařeny. V těchto případech však návrh novely nepočítá s úplným upuštěním od odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, ale pouze snižuje výši odvodů, a to podle okolností až na úroveň před účinností zákona č. 402/2010 Sb. Návrh doplňuje pravidlo, že koeficient za chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních a povrchových vod a ochranná pásma vodních zdrojů II. stupně se neuplatní při splnění 3 podmínek: půda je odnímána pro účely výroby a skladování, jedná se o pozemky, které tvoří souvislou plochu navazující na již zastavěné území využívané pro tytéž účely anebo se nacházejí v průmyslových zónách schválených vládou, a tyto pozemky jsou k takovému účelu určeny platným územním nebo regulačním plánem. Vyloučení koeficientu za chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních a povrchových vod a ochranná pásma vodních zdrojů II. stupně či koeficientu třídy ochrany je odůvodněno zejména těmito hledisky: oblasti přirozené akumulace podzemních a povrchových vod představují významný faktor zvyšující odvody za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu a postihují nejvyšší počet subjektů, neboť představují téměř 1/4 rozlohy území ČR, při splnění výše uvedených podmínek není opodstatněné očekávat faktické významné negativní ovlivnění životního prostředí další výstavbou, neboť jde o plochy bezprostředně sousedící se zastavěným územím již využívaným pro výrobní účely, případně plochy v průmyslových zónách určené k novým investicím, respektování hledisek ochrany životního prostředí je v těchto případech zajištěno tím, že využití pozemků pro dané účely musí být v souladu s platným územním nebo regulačním plánem, případně jde o pozemky nacházející se v již zřízených průmyslových zónách, snížení odvodů motivuje k tomu, aby pro zástavbu byly využívány přednostně plochy přiléhající k již existujícím průmyslovým zónám, případně nacházející se v průmyslových zónách a nebyly zabírány parcely obklopené zemědělsky využívanými plochami, v případě průmyslových zón, je také smyslem navrhované změny ochrana investic státu a samospráv, které současnými vysokými odvody za odnětí půdy odrazují příchod investorů do již připravených průmyslových zón. Předložený návrh dále zahrnuje především úpravy koeficientů, které určují výši odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu. Navrhuje se snížení těchto koeficientů v souladu s návrhem novely zákona o ochraně zemědělského půdního fondu připraveným Ministerstvem životního prostředí a podporovaným Ministerstvem průmyslu a obchodu.	
--	---	--

	Předkládaný pozměňovací návrh omezuje platnost snížení odvodů za trvale odnímanou půdu pro účely průmyslových zón a ploch bezprostředně souvisejících se zastavěným územím již využívaným pro výrobní účely, neboť toto opatření je směřováno zejména k vyřešení v minulosti vytvořených průmyslových zón, kde hrozí zmaření investic státu. Toto opatření nemá být trvalou pobídkou, která by podněcovala vznik nových průmyslových zón. Opatření je prorůstového charakteru v době ekonomické krize a po necelých pěti letech je možné zhodnotit výsledky a jeho dopady a případně jej prodloužit. Zároveň se z důvodu právní jistoty adresátů právní normy stanoví formou přechodného ustanovení, že opatření spočívající ve snížení odvodů za trvale odnímanou půdu pro účely průmyslových zón a ploch bezprostředně souvisejících se zastavěným územím již využívaným pro výrobní účely se uplatní pro všechna řízení zahájená v době účinnosti tohoto opatření, a to i v případě, že nebudou pravomocně skončena do dne, kdy uvedené opatření pozbude platnosti. Z důvodu naléhavosti problému je potřeba zajistit co nejvčasnější nabytí účinnosti zákona. Proto se navrhuje, aby novela zákona o ochraně zemědělského půdního fondu nabyla účinnosti patnáctým dnem ode dne vyhlášení.	
Poslanec F. Sivera	Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, se mění takto: V § 11 odst. 6 se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno h), které zní: „h) zřízení zatravněných sportovních hřišť“. <u>Odůvodnění:</u> Navrhuje se zahrnutí zatravněných sportovních hřišť mezi případy, pro které nejsou ze zákona předepisovány odvody za trvale odnímanou půdu. Zřízení zatravněného sportovního hřiště představuje především provedení terénních úprav s tím, že je při této úpravě provedena skrývka půdy na dotčeném pozemku, a po provedení terénní úpravy dojde k opětovnému rozproštění půdy odebrané skrývkou a tím dojde k opětovnému ozelenění plochy hřiště. Nedochází tím k nevratným změnám, které by do budoucna znemožňovaly opětovné využití dané plochy pro zemědělské účely. V případě potřeby je možné bez dalších výrazných zásahů opět změnit zatravněné	Nesouhlas Pokud se jedná o trvalý záměr zřízení hřiště, jedná do budoucna o znemožnění zemědělského využití půdy, a to trvale, proto je nutné platit odvody jako v ostatních případech. Výjimka není odůvodnitelná. Pokud by se jednalo o dočasné odnětí, pak se platí odvody každoročně (poměrná část, která je naprosto únosná i po zvýšení odvodů novelou č. 402/2010 Sb.), a proto i v tomto případě je výjimka nedůvodná. K problematice tzv. přílepků – viz výše.

	sportovní hřiště na pozemek, který bude možné zemědělsky obhospodařovat. Zahrnutí zřízení zatravněných sportovních hřišť do případů, u kterých není vyžadováno zpoplatnění odnětí, zohledňuje především tu skutečnost, jakým způsobem se následně nakládá s půdou. Při zřízení sportovních hřišť nejde o stejné případy, u kterých jsou vyžadovány odvody za trvale odnímanou půdu a to z toho důvodu, že v daných případech dochází provedením výstavby k nevratným změnám, které do budoucna znemožňují zemědělské využití půdy.	
Poslanec V. Baštýř	Do § 18 odstavec 5 stavebního zákona, za poslední větu doplnit větu další ve znění: <i>„Výše uvedené stavby, včetně jejich oplocení, technického a technologického zabezpečení, lze v nezastavěném území obce umísťovat i v případě, že schválený územní plán s umístěním těchto staveb nepočítá.</i> Odůvodnění: § 18 odstavec 5, mimo jiné umožňuje umísťovat /stavět/ zákonem vymezené stavby i mimo zastavěné území obce. Tento záměr zákonodárce se ovšem dostává do střetu s výkladovou praxí v případě, kdy je schválen územní plán, který s těmito stavbami nepočítá. Přitom obce i investor má zájem na realizaci takovýchto staveb určených pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství ekologii, turistiku aj. V případě, že není v obci žádný územní plán, tak je možné stavbu umístit mimo zastavěné území obce právě s odvoláním na výše uvedené ustanovení v § 18 odstavci 5. Navrhovaná legislativní úprava umožňuje odstranit tento stav, který zejména u obcí do 500 obyvatel znemožňuje realizaci takovýchto staveb s ohledem na nákladnost, délku a složitost postupů při provádění změn platných územních plánů. V ustanovení se také doplňuje možnost oplocení těchto staveb a budování technických a technologických zabezpečení, u kterých není výkladová jednotnost při jejich možnosti povolování za podmínek stanovených v odstavci 5, § 18 zákona 2006. Ostatní podmínky potřebné pro umístění takovýchto staveb jsou tímto dodatkem nedotčeny.	Nesouhlas Dle tohoto PN by bylo možné umísťovat do nezastavěného území (z hlediska možného vlivu na životní prostředí) významné stavby, a to bez provedení změny územního plánu - potažmo bez posouzení v procesu SEA.
Poslanec F. Sivera	Změna zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí § 91 včetně nadpisu zní: <i>„§ 91</i> <i>Posuzování vlivů na životní prostředí v</i>	Nesouhlas Předložený návrh je nepřímou novelou zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „ZPV“) a nesouhlasíme s ním zejména proto, že představuje zásadní revizi procesu EIA z hlediska kompetenčního (celý proces EIA se u velké části záměrů de facto přesouvá z orgánů

	<i>územním řízení</i> <i>(1) Záměry, které podléhají posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, nebo záměry, u kterých tak bylo stanoveno v závěru zjišťovacího řízení, mohou být posouzeny v územním řízení stavebním úřadem v součinnosti s dotčenými orgány postupem podle tohoto zákona, pokud o to žadatel při podání žádosti o vydání územního rozhodnutí požádá. Tento postup je vyloučen při posuzování záměru, který vyžaduje posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky. Ministerstvo životního prostředí nebo krajský úřad, příslušné jinak k posuzování záměru podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, si mohou vyhradit samostatné posouzení^{x)} podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí v případech záměrů, které mají zvlášť významné vlivy na životní prostředí. Žadatel může požádat Ministerstvo životního prostředí nebo krajský úřad o vydání předběžné informace k otázce samostatného posuzování vlivů záměru na životní prostředí, zejména na základě předběžného projednání uvažovaného záměru^{x)}.</i> <i>(2) Stavebním úřadem příslušným k územnímu řízení, ve kterém se posuzuje vliv záměru na životní prostředí, je obecní úřad s rozšířenou působností. Ministerstvo životního prostředí nebo krajský úřad, které by byly jinak příslušné k posouzení záměru podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jsou v územním řízení dotčenými orgány a jejich vyjádření je podkladem pro vydání územního</i>	ochrany životního prostředí na stavební úřady) i procesního (příslušný úřad by u těchto záměrů napříště nevydával stanovisko, ale pouze vyjádření). Pozměňovací návrh tak zásadně zasahuje do stávajícího modelu, kdy posuzování dle ZPV zajišťuje specializovaná instituce. Ve vládním návrhu byla tato praxe ponechána zejména právě z odborných a personálně-kapacitních důvodů, protože je zřejmé, že stavební úřady obcí s rozšířenou působností nebudou s to veškerou agendu související s posuzováním vlivů na životní prostředí (která by na ně byla v případě schválení pozměňovacího návrhu převedena) kvalifikovaně vykonávat. Předložený návrh však jde dalekosáhle nad rámec vládního návrhu dlouhodobě připravovaného a dohodnutého na úrovni MMR a MŽP. Dosavadní stanovisko EIA, které je u záměrů pokrytých zákonem klíčovým nástrojem ochrany životního prostředí, by zůstalo pouze pro záměry se „zvlášť významnými vlivy na životní prostředí“. Zákon však nijak nekonkretizuje, jakým způsobem by se u konkrétního záměru jeho zvlášť významné vlivy identifikovaly. Návrh tak potenciálně otevírá prostor pro libovůli správních úřadů – není jasné, jak se v konkrétním případě určí, že jde o záměr se „zvlášť významnými vlivy na životní prostředí“, přitom ale toto kritérium je rozhodující pro to, zda budou záměry posuzovány klasickým způsobem podle zákona č. 100/2001 Sb. nebo podle § 91 stavebního zákona. Návrh také nezaručuje, že u staveb s potencionálními vlivy na lokality soustavy NATURA 2000 bude prováděno hodnocení variant požadované legislativou EU (čl. 6 směrnice 92/43/EHS) včetně finálního výběru varianty bez vlivu, popřípadě varianty s nejmenším možným na danou lokalitu. Je nemyslitelné, že by celý tento postup výběru variant byl součástí územního řízení, ve kterém se od jeho začátku posuzuje pouze jediná varianta
--	---	---

rozhodnutí. (3) Pokud v průběhu územního řízení bude prokázáno, že záměr má zvlášť významné vlivy na životní prostředí a pro jeho posouzení je nezbytné zpracovat posudek, mohou si Ministerstvo životního prostředí nebo krajský úřad, příslušné jinak k posuzování záměru podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, vyhradit samostatné posouzení^{x)}. V takovém případě stavební úřad územní řízení přeruší do doby předložení stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. (4) Žadatel k žádosti o vydání územního rozhodnutí připojí kromě náležitostí podle § 86 odst. 2 také dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí¹¹⁾. Žádost a dokumentace k ní připojované se podávají také v elektronické podobě. Stavební úřad může v odůvodněných případech, zejména z technických a ekonomických důvodů, upustit od elektronické podoby mapových, obrazových nebo grafických příloh dokumentace. Posudek o vlivech záměru na životní prostředí se v těchto případech nezpracovává a nepředkládá. (5) Stavební úřad bezodkladně po podání žádosti zašle dotčeným orgánům žádost, k ní připojovanou dokumentaci včetně dokumentace vlivů záměru na životní prostředí a posoudí úplnost žádosti a k ní připojované dokumentace. V případě, že žádost nemá předepsané náležitosti nebo mu dotčený orgán sdělí, že žádost, k ní připojovaná dokumentace, včetně dokumentace vlivů záměru na životní prostředí není úplná nebo nesplňuje požadavky závěrů zjišťovacího řízení, stavební úřad řízení přeruší a	záměru. Přitom případné předkládání variantních řešení v územním řízení by s sebou nepochybně přineslo navýšení nákladů investorů při pořizování podrobných technických dokumentací pro územní řízení. Připomínáme také, že samotný proces EIA vychází z práva EU (směrnice 2011/92/EU) a na jeho dodržování je ze strany Evropské komise a následně i Soudního dvora EU kladen velký důraz. ČR – stejně jako jiné členské státy EU – čelí v této oblasti několika podnětům Komise týkajících se konkrétních případů (letišť České Budějovice, zařízení na energetické využívání odpadů Chotíkov apod.). Ostatně velmi nedávno byla přijata novela zákona, a to práce s cílem odvrátit uvalení sankcí spočívající jak v citelných pokutách, tak i v pozastavení spolufinancování evropských projektů. Jakékoli změny legislativy v této oblasti (tím spíše, jedná-li se o změny koncepčního charakteru, jako je tomu u pozměňovacího návrhu) je tedy nutno přijímat až po důkladném zhodnocení kompatibility s právem EU včetně případných konzultací s Komisí.
--	---

	vyzve žadatele k doplnění žádosti. Usnesení o přerušení řízení se doručuje pouze žadateli, informace o přerušení řízení se zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. (6) Splňuje-li žádost o vydání územního rozhodnutí, včetně dokumentace k žádosti o vydání územního rozhodnutí a dokumentace vlivů záměru na životní prostředí, požadavky právních předpisů a závěru zjišťovacího řízení, stavební úřad při oznámení zahájení územního řízení zveřejní žádost o vydání územního rozhodnutí a připojené dokumentace způsobem umožňujícím dálkový přístup; zveřejňování dokumentace vlivů záměru na životní prostředí na internetu zajistí Ministerstvo životního prostředí nebo krajský úřad, příslušné jinak k posuzování záměru podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. K projednání žádosti o vydání územního rozhodnutí a připojených dokumentací nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání podle § 87 odst. 2. Žadatel je povinen zajistit splnění požadavků podle § 87 odst. 2. Oznámení o zahájení územního řízení a nařízení veřejného ústního jednání a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a v § 85 odst. 2 písm. a), dotčeným orgánům, včetně dotčených územních samosprávných celků jednotlivě a účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 písm. b) a c) veřejnou vyhláškou. (7) Účastníky územního řízení, ve kterém jsou posuzovány vlivy záměru na životní prostředí, jsou kromě osob uvedených v § 85 odst. 1 a 2, občanské sdružení nebo obecně prospěšná společnost, jejímž předmětem je ochrana	
--	---	--

	<i>životního prostředí, veřejného zdraví nebo kulturních památek a obec dotčená záměrem.</i> <i>(8) Při uplatňování závazných stanovisek, námitek a připomínek se v územním řízení postupuje obdobně podle § 89. Každý může nejpozději při veřejném ústním jednání uplatnit připomínky k dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí. Výsledky projednání záměru v územním řízení předá stavební úřad bezodkladně po jeho ukončení dotčeným orgánům.</i> <i>(9) Dotčené orgány nejdéle do 30 dnů od předání výsledků projednání záměru v územním řízení vydají svá vyjádření k posuzovanému záměru včetně požadavků a podmínek vyplývajících z posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Tím nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů o vydávání závazných stanovisek. Stavební úřad při posuzování záměru kromě požadavků podle § 90 posoudí záměr na základě vyjádření dotčených orgánů také podle § 5 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.</i> <i>(10) Stavební úřad umožní před vydáním územního rozhodnutí účastníkům řízení, aby se mohli k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů. Za tím účelem zveřejní výsledky projednání záměru v územním řízení včetně vyjádření dotčených orgánů podle odstavce 9 a doručí oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí způsobem podle odstavce 6.</i> <i>(11) V podmínkách územního rozhodnutí zajistí stavební úřad splnění požadavků vyplývajících ze závazných stanovisek a vyjádření dotčených orgánů.</i>	
--	--	--

	<i>Územní rozhodnutí se doručuje podle odstavce 6.</i>	
Poslanec F. Sivera	Změna zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny: V § 70 odst. 3 větě první se za slova „účastníka řízení“ vkládají slova <i>„podle tohoto zákona a v řízeních podle zvláštních právních předpisů má postavení účastníka řízení jen tehdy, jestliže se jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu vydává závazné stanovisko podle tohoto zákona“.</i> V § 70 se doplňují nové odstavce 4 a 5 včetně poznámky pod čarou ^{x)} a ^{xx)} tohoto znění: <i>„(4) Občanské sdružení, které je účastníkem řízení podle odstavce 3, může v tomto řízení uplatňovat pouze námitky k ochraně přírody a krajiny podle tohoto zákona. Odvolání nebo rozklad občanského sdružení proti rozhodnutí vydanému ve správním řízení vedeném podle odstavce 3, jehož důvody se netýkají ochrany přírody a krajiny podle tohoto zákona, a vad řízení, které s ní přímo souvisí, je nepřípustné a odvolací orgán odvolání zamítne^{x)}“.</i> <i>(5) Žaloba občanského sdružení proti rozhodnutí vydanému v řízení podle odstavce 3, jejíž důvody se netýkají ochrany přírody a krajiny podle tohoto</i>	Nesouhlas Po složitých vyjednáváních mezi MMR a MŽP bylo dohodnuto kompromisní znění úpravy § 109 písm. g) stavebního zákona, která již do určité míry omezuje působení nevládních organizací v řízeních vedených podle stavebního zákona. Navíc podle čl. 6 tzv. Aarhuské úmluvy není sice nutné (prostřednictvím národní právní úpravy) zajistit účast dotčené veřejnosti ve všech dílčích povolenacích řízeních ke konkrétnímu záměru, ale ve všech těch, která jsou z environmentálního hlediska relevantní a nejsou pouze zanedbatelného významu⁴. Přitom však nelze dovozovat, že tam, kde se nevydává závazné stanovisko podle zákona č. 114/1992 Sb., jde o řízení z environmentálního hlediska bezvýznamné. Podle § 23 odst. 9 zákona č. 100/2001 Sb. je nadto zajištěna účast dotčené veřejnosti v navazujících řízeních jen v případech záměrů, ke kterým bylo vydáno stanovisko EIA. Podle čl. 6 Aarhuské úmluvy je nutné zajistit účast veřejnosti při rozhodování o povolení všech záměrů, které mohou mít vliv na životní prostředí, což představuje širší vymezení, než okruh záměrů posuzovaných (v souladu s EIA směrnicí a zákonem č. 100/2001 Sb.) v procesu EIA. Doplnění odstavce 4 i 5 je <u>nadbytečné</u> – totéž vyplývá ze stávající soudní judikatury (např. rozsudek NSS 7 As 2/2009 – 80: „je-li žalobcem ve správním soudnictví občanské sdružení, jehož hlavním posláním je podle stanov ochrana přírody a krajiny, může úspěšně namítat nezákonnost rozhodnutí, avšak jen pokud, tvrdí-li, že v

⁴ Case Law of the Aarhus Convention Compliance Committee (2004-2011) – second edition.

<i>zákona a vad řízení, které s ní přímo souvisí, je nepřijatelná a soud žalobu odmítne^{xx)}.</i> Odůvodnění: Ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny upravuje účast veřejnosti v ochraně přírody podle tohoto zákona prostřednictvím občanských sdružení a dobrovolných sborů či aktivů. Toto ustanovení je nezávislé na ustanovení § 23 odst. 9 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, na základě kterého se realizuje mimo jiné účast občanských sdružení v navazujících řízeních na posuzování vlivů záměru na životní prostředí a tím realizace „Směrnice EIA“ a Aarhuské úmluvy. Upřesnění textu v odstavci 3 sleduje úpravu postavení občanského sdružení jako účastníka řízení v případě, kdy se rozhoduje ve věcech ochrany a přírody v řízení podle zákona č. 114/1992 Sb. a rozhodnutím ve věci je tedy přesně stanoven další postup k ochraně přírody a krajiny. Současně se upřesňuje postavení občanského sdružení jako účastníka navazujících řízení podle zvláštních právních předpisů tehdy, jestliže se vydává jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu závazné stanovisko. Závazná stanoviska ve smyslu § 149 správního řádu, kterým nejsou podle § 90 zákona o ochraně přírody a krajiny souhlasy a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona, vydávají orgány ochrany přírody a krajiny bez předchozího správního řízení a občanská sdružení tak mohou uplatňovat případné zájmy k ochraně přírody a krajiny teprve v navazujících řízeních. Jestliže se nevydává pro potřeby navazujícího řízení závazné stanovisko podle zákona o ochraně přírody a krajiny, nejsou dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny a občanské sdružení nemůže být účastníkem navazujícího řízení. Postavení občanského sdružení jako účastníka řízení podle § 70 odst. 2 a 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, je přímo svázáno s ochranou přírody a krajiny, jejíž předmět je vymezen v § 2 odst. 1 citovaného zákona. Navržená úprava upřesňuje uplatňování námitek těchto občanských sdružení právě v rámci předmětu ochrany přírody a krajiny a vylučuje zneužití jejich postavení při uplatňování jiných námitek, podání odvolání, rozkladu a žaloby z jiných důvodů než z důvodů ochrany přírody a krajiny, případně vad řízení, které přímo souvisí s ochranou přírody a krajiny. Odvolání nebo rozklad, které nesplňují stanovené požadavky, se považuje za nepřijatelné a rozhoduje se o něm podle § 92 správního řádu. Žaloba podaná z jiných důvodů než z důvodů ochrany přírody a krajiny a případně vad řízení, které s ní souvisí, by měla být posouzena jako nepřijatelná a	<i>řízení byla zkrácena jeho procesní práva“.)</i> i správní praxe. Nadto dle rozsudku Soudního dvora EU C-115/2009 ve věci <i>Trianel</i> brání článek 10a tzv. EIA směrnice takové národní právní úpravě, která dotčené veřejnosti nepřiznává možnost uplatňovat před soudem v rámci žaloby proti rozhodnutí o povolení záměrů, jež „mohou mít významný vliv na životní prostředí“, porušení pravidla vyplývajícího z práva Unie, jehož cílem je ochrana životního prostředí, z toho důvodu, že toto pravidlo chrání pouze obecné zájmy, a nikoli zájmy jednotlivců. Konečně ustanovení čl. 9 odst. 2 a 4 Aarhuské úmluvy stanovují přístup k soudním nebo jiným řízením za účelem napadení <u>hmotné nebo procesní</u> zákonnosti rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením o účasti veřejnosti v článku 6 uvedené úmluvy. Stejný požadavek je formulován také v čl. 11 EIA směrnice.
--	--

	soud ji odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního.	
--	--	--